

Çizelge

— Yaşar AYDIN · 11 Ocak 2011

Her gelen bir ömür yaşayıp gider
Kaderin sayfalar açtığı kadar
Kimi gün mutluluk kimi gün keder
Bahtının şansına seçtiği kadar
Hayat bazen acılarla yoğurur
Bir dost tesellisi bekleyip durur
Çoğu bir darbeye sırtından vurur
Nankörün yarayı deştiği kadar Yıllarca zirvede şöhret bulsada
İnsancıklar durup el bağlasada
Şu dünya malına sultan olsada
Nasibi yediği içtiği kadar Nefsin her arzusu pusuda bekler
Önüne geçilmez olur istekler
Sevaba günaha tutulur defter
Hesabı ekipte biçtiği kadar Sahnedir bu dünya açılmış perde
Zenginlik, fakirlik ne hayr ya şerde
Bir kulun değeri son gün mahşerde
Sırat köprüsünden geçtiği kadar Gönül isterki hep sürsün sefası
Toparlanır bir gün rızık sofrası
Cümle dostlarının en son vefası
Bir kaç kürek toprak attığı kadar Ecel gelir bir gün biter bu fasıl
Ölümden sonrası hayattır asıl
O zaman anlarsın ne, neydi, nasıl
Cennetin elinden kaçtığı kadar Ey yaşar yazmayı kolay bulursun
Sanki bir ibret mi alır durursun
Bil ki sende çok çok mahçup olursun
Rabbinin nimetler saçtığı kadar